Sakspapir Norge

Hovedstad: Oslo
Språk: Norsk (offisielt)
Innbyggere: 5,6 millioner
Forventet levealder: 80,9 år for menn og 84,3 for kvinner
BNP per person: 114 899 PPP-dollar. Land nr. 2 av 192 på indeksen for menneskelig utvikling (Human Development Index).
Inntekter fra næring (% av BNP): 63,5 % tjenester, 34,7 % industri, 1,6 % landbruk.
Energibruk: Kull (2,5 %), olje (28 %), naturgass (14,2 %), vannkraft (42,8 %), solkraft, vindkraft og andre fornybare energikilder (4,6 %), biodrivstoff (7,8 %).
CO2-utslipp: 6,7 tonn per person

Kilder: Kilder: FN-sambandet, Store norske leksikon, Wikipedia, IEA – Det internasjonale energibyrået, Global Carbon Project.

Verdt å få med seg om Norge

- Et av verdens rikeste land, målt i BNP per innbygger. Norge har et solid velferdssystem som i hovedsak er basert på inntekter fra olje og gass.
- I 2024 sto Norge for 0,1 % av verdens CO_2-utslipp fra fossile brensler og industri.
- Nr. 65 av 213 land når det gjelder totale CO_2-utslipp (slipper ut 37 millioner tonn CO_2 per år).
- Nr. 43 av 213 land når det gjelder CO_2-utslipp utslipp pr. innbygger (6,7 tonn CO_2 per innbygger).
- Norge er en stor oljeeksportør og staten tjener mye på inntektene fra det statlige selskapet Equinor.
- Norge har lenge vært en pådriver for ambisiøse klimamål. Det er likevel ingen plan om å fase ut fossile brensler eller stoppe utvidelsen av olje- og gassektoren.
- Norges klimamål for 2035 er å redusere klimagassutslippene med minst 55 % sammenlignet med 1990.

Kilder: FN-sambandet, Store norske leksikons Norge-sider, Global Carbon Project, Our World in Data.

Tekna

Sakspapir Norge

Forhandlingstips

Det er viktig for Norge å nå klimamålene sine. Slik klimapolitikken er innrettet nå ser det ikke ut til at landet når ambisjonene om å kutte nok utslipp i eget land. Norge vil heller prioritere å kjøpe flere klimakvoter fra utlandet for å nå disse målene, og vil derfor styrke mulighetene for å kjøpe kvoter fra EU og utviklingsland.

Det er dyrt å kutte utslipp. Hvis noen land får pålegg om utslippskutt mens andre slipper unna vil dette kunne føre til at industri og arbeidsplasser flytter til land uten reduksjonskrav, fordi det vil være billigere å produsere her. Problemet med dette er at de globale utslippene ikke reduseres, men flytter dit det er billigst å forurense. Forflytning av industri og andre utslippsrelaterte aktiviteter kalles gjerne karbonlekkasje. For å unngå denne lekkasjen er det viktig at så mange land som mulig bidrar så mye de kan. Derfor er det viktig for Norge å sikre at alle land faktisk følger opp målene de har satt seg.

Ved COP28 (2023) ble landene enige om at partene skal bidra til en global innsats for en «omstilling vekk fra fossile brensler». Nå vil flere land lage en mer konkret avtale om hvordan dette skal skje, gjennom et såkalt veikart for utfasing av fossile brensler. Norge har ingen offisielle planer om å fase ut produksjon av fossile brensler, og har vært forsiktige med å støtte initiativene fra andre land til å lage et veikart for utfasing av fossile brensler. Ved COP30 (2025) endte Norge likevel med å stille seg bak forslaget, men forslaget fikk ikke flertall. Hvor mener dere Norge bør stille seg når temaet om utfasing av fossile brensler kommer opp i klimaforhandlingene?

Norge har vært en aktiv støttespiller bak klimafinansiering gjennom det grønne klimafondet og tap- og skadefondet. Disse mekanismene handler om at industriland skal bidra med støtte til klimaomstilling og oppbygging etter klimaødeleggelser i utviklingsland. Det er derimot uenighet mellom landene om hvem som skal bidra og hvordan. Per nå er det kun 23 land i tillegg til EU (anneks II-landene) som plikter å bidra med klimafinansiering. Bør flere land begynne å bidra? Bør klimafinansiering gis som bistand eller lån?